

les quals el 60% són menors de 15 anys.

Els refugiats estan distribuïts en quatre poblacions o wilayas que porten el nom de les regions del Sàhara Occidental (Aaiún, Smara, Dahla i Auserd). A cada wilaya hi ha sis o set daïres (grups de tendes que s'anomenen haimas) que porten noms de ciutats saharauís.

La zona on estan ubicats els campaments és un desert, sense cap possibilitat de produir els béns bàsics necessaris. La gran majoria de subministraments provenen exclusivament de l'ajuda i solidaritat internacional. L'aigua és escassa i prové de pous dels quals es reparteix amb camions cisternes a les diferents daïres.

Cada un d'aquests campaments segueix una estructura similar. Al centre hi ha els serveis comunitaris: l'Ajuntament, el dispensari, el comitè d'alimentació i guarderia. Una bona organització d'aquests serveis comuns és indispensable per un poble que ha hagut de començar-ho tot de nou en un terreny desert. Un terreny on és impossible desenvolupar gairebé cap activitat productiva, cosa que obliga als saharauis a recórrer a la solidaritat internacional per a l'abastiment de les coses més bàsiques com són els aliments, els medicaments, la roba o el material escolar.

La Mitja Lluna Roja (Creu Roja als països àrabs) és la que gestiona la distribució dels aliments que arriben de fora. A cada municipi hi ha un Comitè d'Alimentació, no governamental, que rep el menjar i el distribueix als representants de barri. Determinats dies al mes les famílies reben les racions corresponents al nombre de membres de cada una.

A part del menjar que arriba de fora, els saharauis han aconseguit desenvolupar una mínima producció. Des del 1988 funciona una granja avícola, construïda amb una subvenció internacional. A la vora de la granja s'exten un hort central dels campaments semblant a un oasi: Des d'aquí es distribueix a les escoles i els hospitals i, si la collita ha anat bé, a la resta de la població.

L'hort situat al costat d'un pou, no té problemes d'aigua, encara que està situat en una zona de terra molt salada, cosa que els obliga a cobrir la superfície amb terra transportada des d'un altre lloc.

La cuina és el punt de reunió de les dones saharauis, les encarregades de l'alimentació de la família. Elles mateixes fan el pa en petits forns. La resta del menjar el preparen amb un fogonet de gas que els arriba, també, gràcies a l'ajut internacional i que han de compartir diverses famílies.

Les dones però, no s'ocupen només de la cuina. En un poble que ha estat vint anys en guerra amb Marroc, les

dones han hagut de fer-se càrrec de moltes més coses, l'educació dels nens entre altres. Són majoritàriament dones o nois joves els que s'ocupen de l'ensenyament. Per continuar els seus estudis els nens saharauís han de desplaçar-se a Algèria o altres països que els han facilitat l'accés a la Universitat, com Cuba i Espanya.

L'Internat 9 de juny (dia dels màrtirs en commemoració de la mort d'El Luali fundador del Front Polisari), acull 2.000 nens i 100 professors. L'Internat ofereix material escolar, tot i que és molt escàs, un sistema educatiu poc estructurat, en gran part per la manca de mitjans i professorat qualificat...

L'Escola 27 de febrer intenta alfabetitzar les dones, ofereix cursos d'infermeria, mecanografia, administració i tècniques d'energia solar... consta també d'un servei de guarderia i diversos tallers de costura, vídeo i confecció de catifes.

L'ocupació del Sàhara per part del Marroc ara fa vint anys va empènyer els saharauís cap al desert argelès, on es van instal·lar en uns campaments que havien de ser provisionals. Vint anys després vèries generacions saharauís han passat la seva vida en aquests campaments, en un territori i en unes condicions que fan difícil poder gaudir de les coses més bàsiques.

PROJECTE DE COLÒNIES A CATALUNYA:

Un dels sectors més afectats per les difícils condicions de vida són els infants. Mancats dels recursos bàsics per a poder conèixer i desenvolupar adequadament les seves potencialitats. Des de fa anys s'organitzen unes colònies per a nens i nenes durant els mesos d'estiu. Els seus objectius són entre altres:

- Donar a conèixer la realitat del poble saharauí, mitjançant els infants participant a les colònies, i la seva relació amb les famílies catalanes.

- Realitzar un intercanvi cultural entre els infants saharauís i catalans.

- Facilitar l'accés sanitari especialitzat als infants saharauís que ho necessitin.

- Donar suport al procés per a la independència i la llibertat del poble saharauí.

Aquests nens han conviscut amb famílies que tenien